03-07-2010

“Verleidende geesten”.

Dag allemaal,

Afvallen van het geloof
1 Timotheüs 4:1 zegt: “maar de Geest zegt nadrukkelijk, dat in latere tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, doordat zij dwaalgeesten en leringen van boze geesten volgen...”

Het gezegde ‘afvallen van het geloof’ is de sleutel. Om misverstand te voorkomen, afvallen van het geloof wil NIET zeggen dat men Jezus afwijst, het houdt in dat men wijkt van gezond en gebalanceerd geloof.

Het Griekse woord hier betekent weglopen van. Ze worden verleid om weg te gaan van gezond en gebalanceerd geloof, al houden ze van God. Dit weggaan van gebeurt langzamerhand, zoals een verleiding ook geleidelijk plaats vindt, en het gebeurt op veel manieren.

De meesten van ons kennen wel iemand die afgevallen is van het geloof – ze houden van Jezus – maar ze hebben gezond geloof verlaten om een bepaalde lering of leraar of doctrine te volgen, dat hun hele focus wordt – hemel, eindtijd, engelen, geld, extreem discipelschap waarbij men ‘een oudste’ toestemming moet vragen voor beslissingen, enz.

We hebben ook heel bekende leiders gezien die ontrouw werden in hun huwelijk, die hun echtgenotes verlieten of zij verlieten hen, vanwege misbruik en meer, en na slechts een hele korte periode, als dat er al is, staan ze weer op het podium – in sommige gevallen gaat de bediening gewoon door, terwijl hun huwelijk uit elkaar valt.

Hoe demonische verleiding werkt
Paulus gaat verder en noemt een aantal leringen van demonen op, die in de laatste tijd zullen opkomen, en één daarvan is het celibaat. Door hiernaar te kijken, zie je patronen van hoe demonen hun strategie uitwerken. (Petrus definieert de laatste dagen, in Handeling 2:16-21, beginnend met Pinksteren en eindigend met de wederkomst van Jezus. Voor een diepgaander studie van hoe het celibaat een beleid geworden is in de Rooms Katholieke kerk, vind je aan het eind een link naar Wikepedia.)

Het celibaat is begonnen met Goddelijke motieven; sommigen legden een eed of van kuisheid om het leven van Jezus en Paulus na te streven. Paulus vond dat hij zich beter kon concentreren op de bediening als hij alleen bleef. (1 Cor. 7:7, 2:32-33)

Dus zo rond het jaar 100, 200 na Christus begonnen andere leiders ook een leven van kuisheid te leven – geen probleem als zij als individuen die keuze maakten niet te trouwen nog enige seksuele relatie aan te gaan – het werd iets wat ‘in’ was onder sommige leiders.

Maar nadat Constantijn het Christendom legaliseerde, begin 300 na Christus, ontstond er een sterke kerk hiërarchie. In 385 na Christus verdraaide de toenmalige Paus Siricius het Schriftuurlijk onderwijs betreffende de Levieten die in de tempel woonden tijdens hun dienst daar en niet bij hun vrouwen woonden. Men ging leren dat God dus wilde dat priesters zich onthielden van seksele relaties tijdens hun dienst aan de Heer. Dus de volgende stap was dat als een dienaar getrouwd was, hij geen seks met zijn vrouw kon hebben omdat hij een priester was, in dienst van God. Daarna werd het een regel dat een priester zelfs helemaal niet kon trouwen.

Je ziet dat de verleiding met Goddelijke motieven begon, maar dat men de toepassing daarvan fout deed; het verheffen van één tekst of voorbeeld, dat een beetje verdraaien en zo belangrijk maken zodat er geen notitie genomen wordt van andere teksten die het in balans konden brengen. Bijvoorbeeld, Paulus zei ook in 1 Cor. 7 dat als iemand trouwen wil, hij geen zonde begaat, hij adviseert echtlieden om zich alleen voor een bepaalde tijd van vasten en gebed van het samenkomen te onthouden, en om daarna weer samen te komen. En er waren veel man/vrouw teams die met Paulus samen werkten. Men negeert ook het feit dat Petrus getrouwd was en dat er kwalificaties voor

leiderschap zijn, inclusief het hebben van een sterk en gezond gezins - en familie leven. (1 Cor. 7:2-5, Rom. 16:3, Marc. 1:30, 1 Tim. 3)

Of het nu gaat om het celibaat in de 3e eeuw, of het weggaan bij iemands vrouw om met de secretaresse te trouwen, en desondanks gewoon doorgaan met de bediening zonder verantwoording daarvoor af te leggen in de 21e eeuw, het is beide een verleid zijn gezond en gebalanceerd geloof te verlaten door de hele raad van Gods Woord te negeren en in plaats daarvan één passage of bediening boven God te plaatsen.

Demonen die leren
Paulus zegt dat sommigen 'dwaalgeesten en leringen van boze geesten volgen'. Misschien klink het vreemd te denken dat demonen onderwijs geven, maar het is een feit dat Satan de dingen van God na-aapt.

Hier is hoe het echte werkt: God geeft mensen openbaringen door de Heilige Geest, de Geest der Waarheid. Dan deelt die persoon de openbaring die ontvangen is, en het kan door de Schrift bevestigd worden, door anderen die de Geest der Waarheid kennen en de Schrift, en/of er is een patroon dat consistent is met het gehele Woord.

Demonen imiteren dat, geven openbaring aan mensen die er voor open staan, vaak met verleidelijke ervaringen die niet consistent zijn met het Woord, met halve waarheden en genoeg erin wat echt lijkt, zodat anderen ook misleid kunnen worden. Of ze verheffen 'de bediening' die gericht is op genezingen en manifestaties om zo een rechtvaardiging te hebben er mee door te gaan.

Dan delen die mensen die openbaring in bijeenkomsten en wordt het 'een beweging van God' voor die mensen. Die ervaringen en openbaringen zijn niet consistent met de Schrift en er kan ook geen hoofdstuk en vers voor gevonden worden – arrogantie sluipt binnen en sommige dienaren claimen dat hun openbaringen verder gaat dan het Woord.

Het feit kan zijn dat iemands ervaringen echt zijn, en gemeentes kunnen ook, manifestaties meemaken die echt zijn, omdat die geesten, in hun onderwerping aan de leider, vrijheid hebben zich te manifesteren. Maar de oorsprong is demonisch, met het doel Christenen geestelijk te misleiden, en zo een mix te brengen van het echte en het demonische.

Demonische openbaring vermomt zichzelf vaak als het verstandelijk verklaren van zonde – dat is een groot deel van de misleiding. Het Nieuwe testament leer in 1 Timotheüs 3 dat sterke morele karakters en sterke huwelijken en gezinnen vereisten zijn voor leiderschap, en toch zijn sommigen misleid en negeren dat; hun echtgenoot die wegloopt of het scheiden van hun echtgenoot om met de secretaresse te kunnen trouwen of de vrouw die weggaat omdat haar man, een dienaar, haar misbruikt en niet open staat voor hulp en raad, zodat zij gedwongen is weg te gaan – en vaak zet 'de bediening' zich met dezelfde snelheid voort.

Het is niet maar zo, dat Paulus het woord 'verleiding' gebruikt om een geestelijk proces van dwaling te beschrijven, want seksuele verleiding is hier mee verbonden. Dus als een dienaar een verleden heeft waarin seksuele zonde voorkwam, is het een kleine stap voor een demon om een openbaring te delen dat ten gevolge heeft dat men Gods Woord gaan wegredeneren en men geestelijk verleid wordt.

Sommigen kijken naar de dramatische genezingen en zeggen dat het dus wel van God moet zijn; anderen echter reageren op de Geest der Waarheid in hen en op het Woord en herkennen dat het niet het echte is. God liet een ezel praten, dus genezingen zijn een teken van de genade van God, en niet een goedkeuring van de ezel.

Engelen verering
"Laat niemand u de prijs doen missen door gewilde nederigheid en engelenverering, als ingewijde in wat hij heeft aanschouwd (visioenen), <u>zonder reden opgeblazen</u> door zijn vleselijk denken" (Coll. 2:18)

De zin: 'zonder reden opgeblazen' is in het Grieks 'eike' wat wil zeggen 'zonder doel' en 'phusioo', wat 'opgeblazen' is. Het beschrijft iemand die opgeblazen is zonder reden – hun karakter, openbaring en ervaringen zijn vals of demonisch van oorsprong – ze hebben niets om trots op te zijn.

Het woord ‘opgeblazen’ is nauw verbonden met ‘trots’ zoals in 1 Tom. 6:4-5 gebruikt wordt, waar Paulus zegt dat zij godsdienst als iets winstgevends beschouwen, maar dat zij ‘niets weten’. (in Eng. Bijbel) Het woord ‘opgeblazen’ is ‘tuphoo’, waar wij het woord ‘typhoon’ van hebben, een orkaan in de Stille Oceaan.

Het betekent: op te blazen en te hullen in rook”, wat lijkt op de omhoog kronkelende rook nadat een kaars uitgeblazen is. Iemand dus die zichzelf verhult met een warreling van bediening of spectaculaire openbaringen of leringen, maar van binnen zijn ze opgeblazen in trots, en het is een demonische verleiding wat voortgaat. Denk eens aan het draaien en kronkelen van een orkaan – ze worden misleid door geesten en demonen die zichzelf omhullen met een kronkeling van openbaring en geestelijkheid – maar het is vals (en zoals bij een orkaan laten ze verwoesting achter)

Misleiding gaat zo te werk: gemeentes, bedieningpartners, mensen die naar hun bijeenkomsten gaan – allen negeren de Schrift dat een sterk gezinsleven en een moreel karakter voor leiders vereist, om maar een wonder of om veren of goudstof te zien of te horen wat iemand te zeggen heeft. Ze zoeken het spectaculaire terwijl ze het bovennatuurlijk proces in hun leven negeren, het proces van discipelschap wat God in hun leven probeert te doen – wat te moeilijk lijkt, of misschien gewoontjes of saai of niet van God kan zijn.

Het Woord is helder: leiders moeten een sterk moreel karakter hebben en gezonde en stevige huwelijken en gezinslevens, en zo worden ze gemeten, en daaruit vloeien openbaringen en ervaringen voort. Als je onderwijs hoort, of over wonderen hoort, over ervaringen die iemand claimt, graaf eens wat dieper en kijk naar iemand huwelijk en moreel karakter. Als ze een verleden van ontrouw hebben, zijn ze dan helemaal weer hersteld en is hun bediening in balans? Als hij/zij overeenkomt met 1 Tim. 3, dan is het OK, maar zo niet, wees dan niet misleid door een pratende ezel.

Hier is de link over de geschiedenis van het celibaat:
http//en.wikipedia.org/wiki/Clerical_celibacy

Zegen,
John Fenn
www.supernaturalhousechurch.org